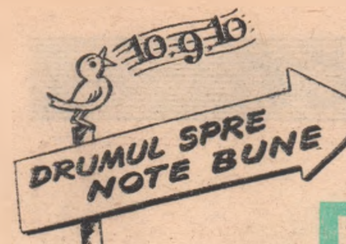
Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 15 (1007) * miercuri 14 aprilie 1965 * 8 pagini 30 bani

CEI DINTR-A a III-a A

Niște țipete ciudate

Sunetul clopoțelului care anunța recreația a fost acoperit repede de niște țipete ciudate. Întîi am crezut că-i Iety, omul zăpezilor, deși nu vedeam ce ar putea să caute Iety la Școala generală de 8 ani nr. 81 din București. Aici, în primul rînd, nu era nici un pic de zăpadă. Nu erau nici căutători de aur și nici măcar eschimoși. Totuși, ca să mă asigur, am încercat să găsesc o ascunzătoare. A fost destul de greu. Școala e nouă, culoarele sînt largi, cu ferestrele înalte prin care pătrunde multă lumină și mult soare. Țipetele acelea ciudate s-au intețit. Abia am mai apucat să mă lipesc de unul din pereți. Pe lîngă mine au trecut într-un iureș amețitor vreo zece-cincisprezece „indieni". E drept, n-aveau pene strălucitoare, arcuri sau tatuaje, în schimb toți se căzneau să imite oamenii aceia grozavi din „Val-Vîrtej" Bucuros că am scăpat de-o întîlnire cu omul zăpezii, am pornit-o pe urmele indienilor. La ieșirea în curte am stat de vorbă cu trei dintre ei. I-am găsit tăvălindu-se pe jos. Cînd i-am întrebat de ce se bat, cei trei indieni, elevi în clasa a IV-a B, s-au ridicat și au înălțat din umeri mirați:

— Nu ne batem. Ne jucăm.

Am ieșit în curte. Mi-a atras atenția un joc mai deosebit decît toate celelalte.

O fată bălaie și micuță și un băiat cu părul răscolit pe frunte de un vîrtej, își țineau mîinile împreunate, ca un fel de pod. Și bineînțeles, pe sub acest pod treceau unul după altul fete și băieți care cîntau:

Podul de piatră s-a dărîmat
A venit apa și l-a luat...
Vom face altul puțin mai jos
Altul mai strașnic și mai frumos.

Am vrut să mă apropii, dar au răsărit ca din pămînt vreo zece „indieni". S-au năpustit scoțînd țipetele lor războinice. Cîntecul s-a întrerupt și, din jocul acela atît de frumos, n-a mai rămas nimic...

Ganea Mihai învață... ca să știe

Pe băiatul cu părul răscolit pe frunte de un vîrtej l-am reîntîlnit după o jumătate de ceas în clasa a III-a A. Am întrebat cum îl cheamă. Au răspuns pentru el colegii, în cor: Ionescu Marius. Colegii au mai spus că Marius este președintele grupei de pionieri, că învață bine, că este disciplinat. Tot de la colegii lui, (Apostol Alexandru, Marioțeanu Brîndușa, Ganea Mihai, Nicolescu Octavia, Mălureanu Gabriel) am aflat că în clasa a III-a A nu sînt... indieni. Adică nu sînt copii care să se tăvălească pe jos, să se îmbrîncească să-și rupă nasturii sau bluzele și mai ales să scoată acele țipete ciudate. Din 37 de elevi numai 3 au rămas corigenți la sfîrșitul trimestrului II. Demeter Dionisie și Iordan Dumitra au avut note de 4 pe trimestrul I, dar au învățat bine și s-au îndreptat. Dionisie nu mai este căzut la nici un obiect.

— Eu personal, spune Ganea Mihai, cînd se explică o lecție nouă sînt atent și învăț ca să-mi pot ajuta și colegii mai slabi.

Nicolae Ilie ridică mîna. Spune:

— Pe mine, Mihai m-a ajutat la aritmetică.

— Cum te-a ajutat? Ți-a dat caietul să-ți copiezi problema?

— Nu. M-a ajutat să scot datele și să fac judecata. După asta, am învățat și singur...

Privesc peste bănci și spun:

— Va să zică, Mihai învață... ca să-și ajute colegii...

Se aud murmure. Unii zîmbesc. Mihai se ridică și spune repede:

— Nu numai de asta. Întîi și-ntîi învăț ca să știu!...

Nicoleta se pregătește să devină pionieră

Anul acesta a fost anul celor mai mari emoții și bucurii. În clasă au apărut primele cravate roșii. Acum sînt multe. Vreau să le număr, dar Marius, băiatul cu vîrtej în frunte, ghicindu-mi intenția spune:

— Sîntem 19 pionieri. Peste cîteva săptămîni vom fi 25. Se pregătesc să primească cravata roșie Ciocoiu Nicoleta, Năstase Iulian, Schwartz Marieta, Roman Adrian, Hochber Leonte, Munteanu Eugen...

Nicoleta e o fată foarte sfioasă. O întreb cum se pregătește ea să devină pionieră. Se uită o clipă la colegi, închide ochii, apoi spune:

— Caut să fiu atentă în ore, să nu-mi supăr colegii, să nu-i jignesc.. Și în primul rînd să învăț bine...

— Și, adaugă tovarășa învățătoare — tot „în primul rînd" Nicoleta participă cu tragere de inimă la activitățile obștești, se interesează de tot ce se petrece în jurul ei.

Sună. Recreația a venit din nou. De undeva, din celălalt capăt al curții răzbate un cîntec:

Podul de piatră s-a dărîmat
A venit apa și l-a luat.

Zîmbesc. Sînt cei dintr-a III-a A.

Costache ANTON

Știți cine sînt acești copii? Veți afla dacă veniți cu mine în pagina a III-a. Haideți, repede!

LA CE TREBUIA SĂ RENUNȚE DAN?

Colegii îl învinuiau că și-ar fi aruncat singur carnetul de note în coșul de hîrtii. Evident, un lucru foarte grav. Dar ce anume l-a determinat pe Dan să facă acest gest urît?

E suficientă deschiderea carnetului de note și... misterul va fi dezlegat. Dan Caragea, din clasa a VI-a A, Școala generală de 8 ani nr. 1 din Arad — cum scrie pe carnetul său — este înconjurat numai de medii de 5 și 6. „Strădania" sa la învățătură n-a putut fi niciodată măsurată cu o medie de 7. „De ce?" vă veți întreba voi în mod cît se poate de firesc. Este Dan un băiat incapabil? Nu. În rare ocazii, cînd a răspuns bine la unele obiecte, a dovedit că poate învăța. Dar Dan a preferat să rămînă doar la aceste... rare ocazii. Poate are vreo pasiune care-i consumă mult din timpul său destinat lecțiilor? Poate-i place sportul? Sau muzica? Nici. Poate are prea multe sarcini în grupa de pionieri din care face parte? Ei bine, deziluzie! Nu. Dacă-l surprinzi într-un moment de sinceritate îți va spune chiar că nu-și amintește să fi îndeplinit vreodată vreo sarcină pionierească. E drept, mai demult, i s-au dat cîteva sarcini pe care el a avut „grijă" să nu le îndeplinească. Atunci colectivul din care face parte Dan a „rezolvat" problema: Dan tot nu îndeplinește nici una din sarcinile ce i le dăm. Așa că mai bine nu-i mai dăm nici una. Vă închipuiți cît a „suferit" atunci Dan...

În schimb, își amintește cu destulă amărăciune cîte pretexte inventează cînd este vreo adunare pionierească la care nu ține neapărat să fie prezent...

Știu că veți face ochii mari. De altfel sînt sigură, și Dan va ridica nedumerit din sprîncene.

Mai știu că fiecăruia dintre voi, după ce terminați lecțiile, vă place să vă regăsiți într-o anumită pasiune. Cunosc copii care construiesc aparate de radio cu tranzistori; cunosc copii care, asemenea unor arhitecți înzestrați, imaginează machete îndrăznețe.

Dan? Vine la școală, ia „notulița" lui cît să nu „pice", joacă fotbal în toate recreațiile pînă i se fac obrajii roșii, respiră sănătate și... nu se poate hotărî la nimic. Uitasem să vă spun: Dan este un **nehotărît!** Nu, nu este un visător, cum poate ați fost tentați să credeți. E drept, nici lui nu-i place situația în care se află, vă rog să mă credeți. Mi-a mărturisit-o chiar el!

L-am întrebat dacă are de gînd să facă ceva, să învețe, să ceară vreo sarcină în cadrul grupei, să nu mai lipsească de la adunări, mă rog, măcar ceva din toate astea.

Și știți ce mi-a răspuns? „Nu știu!" Așa mi-a răspuns. Spuneți și voi, nu-i ciudat? Nu **știe!** E drept, mi-a mai spus el că vrea să părăsească... — da, da, aceasta i-a fost expresia: **„să părăsească"** notele proaste, situația asta neplăcută, de neîncredere a colegilor față de angajamentele lui, într-un cuvînt, că vrea să se schimbe. Poate chiar radical, să fie un alt băiat... Dar cînd anume are de gînd să facă toate acestea, nu mi-a mai spus. Nu s-a... hotărît încă!

N-aveți impresia că Dan n-a știut ce trebuie să arunce?

NU, NU CARNETUL DE NOTE TREBUIA ARUNCAT! CI ALTCEVA: NEPĂSAREA, LENEA, NEHOTĂRÎREA. Și dacă Dan va face marele gest de a se schimba, voi scrie atunci despre un alt fel de băiat pe care, deocamdată, în ultima bancă, pe rîndul de la ușă, în clasa a VI-a A, nu l-am găsit.

Elena SKIBINSKI

DIN VIAȚA PIONIEREASCĂ

AM CUNOSCUT DOUĂ PIONIERE

„SĂ ÎNVEȚE CU HĂRNICIE, SĂ FIE DISCIPLINAT ÎN ȘCOALĂ ȘI ÎN AFARA ȘCOLII, SĂ RESPECTE PE ÎNVĂȚĂTORI, PROFESORI ȘI PE CEI VÎRSTNICI".
(DIN REGULAMENTUL ORGANIZAȚIEI DE PIONIERI).

Nu demult am cunoscut două pioniere. Una se numește Belciug Dorina, iar cealaltă Hi-
'ski Ștefania. Amîndouă sînt în
ısa a VII-a — Dorina la „A",
efania la „F" — a Școlii gene-
le de 8 ani nr. 8 din Timișoara.
nîndouă sînt pioniere. Amîndouă
aceiași vîrstă : 14 ani. Acestea
fi punctele lor comune. Mai au
nva și alte lucruri care le asea-
ănă, care le apropie ? Judecați
voi...

Pe Dorina am cunoscut-o în timp
amintea președinților de deta-
ment despre concursul cultural-
tistic al pionierilor și școlarilor,
za inter-școli, în care brigada
r artistică urma să se întîlnească
brigăzile școlilor din cartierele
atelia, Freidorf și Iosefini.

Îmi amintesc că mi-a plăcut a-
nci figura ei serioasă, preocupa-
. Abia cînd a zîmbit am observat
are ochi albaștri.

Apoi tovarășa instructoare supe-
pară a chemat-o să-i comunice
va. M-am surprins întrebîndu-
ă ce fel de copil este Dorina ?
iam că-i președinta unității.
iam că venise în școala aceasta
oar cu un an în urmă. Lucru ce
ı i-a împiedicat însă pe pionieri,
izînd cît de bine învață Dorina
nediile ei sînt numai de 10 și
arte rar cîte o medie de 9) și cu
tă seriozitate primește și înde-
nește o sarcină pionierească,
o aleagă președinta lor de
itate. De atunci, zi de zi,
orina se străduie să dove-
ască că merită încrederea cole-
lor ei. În unitatea lor se orga-
zează acțiuni frumoase, la care
onierii participă cu mult drag,
entru că-i interesează, pentru că
le plac. Este și meritul Dorinei.

Cu familia locuiește într-un cartier nou unde se construiește mult. Primii cunoscuți pe care-i salută Dorina dimineața sînt schelele. Dorina spune că schelele unui șantier sînt siluete frumoase, că diminețile, mai ales în diminețile cu soare, e grozav să faci ochii mici și, printre gene, să te uiți sus, la muncitorii aflați pe schele ...

Ce oameni ! — spune Dorina despre ei cu admirație, dar și cu puțină invidie. Și bineînțeles, oamenii aceștia i-au hotărît drumul pe care să meargă : vrea să lucreze pe un șantier de construcții... Dorina are 14 ani.

Tot 14 ani are și Ștefania...

Dacă Dorina e respectată în școală, ea fiind un exemplu pentru pionieri, nu același lucru se poate spune și despre Ștefania. Pe primul trimestru, la patru obiecte, a avut media 4.

Pe al doilea trimestru a „rămas" la aceleași patru și încă la două în plus. Absențe nemotivate ? Cine le mai poate număra !

În caietul grupei, singura sarcină pionierească a Ștefaniei a fost să învețe. Deși nu s-au mulțumit doar cu atît, pionierii au încercat s-o ajute. Dar n-au reușit. Ștefania refuză cu străsnicie orice fel de ajutor.

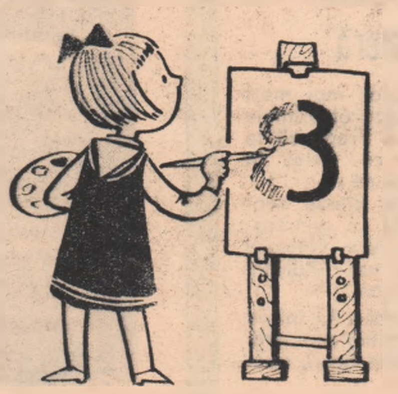
Disciplina e un lucru străin de Ștefania. După ce a falsificat notele la limba germană și istorie a persistat în greșeală, mințindu-și tovarășii profesori că, de fapt, n-a falsificat nici o notă. Ba, și-a dat și cuvîntul de pionieră că acela e adevărul. Unde este pioniera Hilovski Ștefania, cea care în clasa a V-a, intrînd în rîndurile organizației de pionieri știa că una din principalele ei îndatoriri era aceea referitoare la învățătură, disciplină, la respectul ce-l datorează tovarășilor profesori, celor vîrstnici ?

Să fi uitat oare Ștefania atît de repede îndatoririle ce-i revin ca pionieră ?

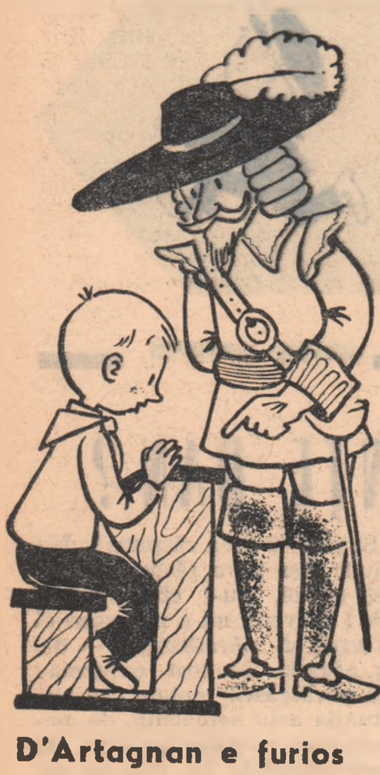
De ce am vorbit despre aceste două pioniere comparîndu-le ? Pentru că e greu de înțeles, de ce doi copii care au condiții asemănătoare de învățătură, care au aceiași vîrstă, care învață în aceiași școală, să se comporte atît de diferit. Ștefania a dovedit că poate lua 10 la chimie. Și asta nu-i puțin lucru ! De ce nu vrea să dovedească că merită să poarte cu cinste cravata roșie, că știe ce înseamnă disciplina și că, mai ales respectă munca ? Munca tovarășilor profesori, a colegilor ei.

Ce bine ar fi să muncească și Ștefania !

Oana MAGDU

O POVESTE CU UN MUȘCHETAR, BUNUL OBȘTESC ȘI PIONIERII DIN CLASA A VII-A

D'Artagnan e furios

...Cînd Gheorghiță l-a văzut pe d'Artagnan intrînd furios în camera lui, mai-mai să leșine de groază.

— Urmează-mă ! i s-a adresat autoritar mușchetarul.

Vrînd-nevrînd, cu inima tremurîndu-i în piept ca o vrabie speriată, Gheorghiță s-a luat după el. Peste puțin timp se aflau amîndoi în clasa a VII-a.

— Aceasta-i banca în care stai tu ? îl întrebă d' Artagnan.

— Da...

— Toată ziua îi desfaci șuruburile, o ridici și o cobori, scrii pe ea, încît a ajuns, sărmana, din nouă cum era la începutul anului, să pară străveche. !

— Și nu-i așa că învelișul și fundele ghivecelor cu flori tot tu le-ai rupt ? Dar colțul peretelui de lîngă tablă, nu tu l-ai zgîriat ?

— Ba da...

— Și cartea asta, zise d' Artagnan scoțînd dintr-un buzunar volumul I din „Cei trei mușchetari", tot tu ai umplut-o cu „amintiri", purcei și păsări, scrise și desenate cu cerneală !

— Da... eu...

— Cît despre mustățile și barba de cerneală cu care m-ai împodobit, de am ajuns să semăn nu a spadasin, ci a sihastru, nici nu mai vorbesc !

Fulgerîndu-l cu privirile încărcate de mînie, d'Artagnan strigă :

— Te aștept mîine seară pe terenul de fotbal. Dacă ții la onoarea ta...

Gheorghiță se îngrijorează

Vis a fost, sau numai fantezia reporterului ?

În recreația mare, Gheorghiță a dat fuga la bibliotecă :

— Vreți să-mi împrumutați volumul I din „Cei trei mușchetari" ?

— Acela pe care l-ai mîzgălit ?

— Da, acela... — murmură Gheorghiță.

— L-a cerut Pîrjol Ion.

Ajuns într-un suflet în clasă, Gheorghiță se opri la cîțiva pași de banca în care sta Ionel. Împreună cu Constantin Ghițulescu, acesta ștergea barba și mustățile lui d'Artagnan cu „pic", spunînd: „Azi trebuie neapărat să discutăm serios cazul lui. Așa nu se mai poate !"

„Ce părere aveți despre !..."

Adunarea detașamentului avea un singur punct pe ordinea de zi : discutarea abaterilor unor pionieri ca Șchiopîrlan Gheorghe, Nancu Ion și Olaru Ion care nu aveau o comportare corectă față de avutul obștesc. Printre primii care au luat cuvîntul, a fost și pionierul Pîrjol Ion: „Băncile, cărțile, geamurile, ghivecele, toată clasa și școala aceasta în care învățăm sînt bunuri obștești. Și una dintre îndatoririle noastre de pionieri și elevi este să le păstrăm cu grijă, să le apărăm. Ce părere aveți, de pildă, despre colegul nostru Șchiopîrlan Gheorghe, care..."

Ce părere au avut pionierii și elevii din clasa a VII-a ? E suficient să spunem că nici unul dintre ei n-a fost de acord cu cei criticați, cu atitudinea lor față de bunurile obștești. Și au hotărît...

Ei, așa mai zic și eu !

...În acea sîmbătă după-amiază, în clasa a VII-a era mare forfotă. Pionierii și elevii — sosiți cu găleți cu apă, cu cîrpe, perii, săpun — spălau și curățau băncile, puneau noi învelitori ghivecelor. Doi „zidari" pricepuți în prepararea ipsosului au reparat colțul acela de perete. Și, alături de toți ceilalți, cine credeți că era mai zelos ? Da, chiar Gheorghiță.

Cine trece acum pe la Școala generală de 8 ani din comuna Cotofenii-din-Față, raionul Craiova, o să vadă că băncile sînt atît de curate că par ieșite deunăzi din fabrică. În clase e păstrată cea mai desăvîrșită curățenie. Exemplul celor din clasa a VII-a a fost urmat și de către ceilalți elevi din școală. Cărțile de la bibliotecă sînt păstrate cu grijă.

Cît despre pionierul Șchiopîrlan Gheorghe... Visul acela cu mușchetarul cel furios, a cărui poză o pocise, l-a uitat de mult. Ține minte însă, necontenit, că respectarea și îngrijirea avutului obștesc e o îndatorire a fiecăruia dintre noi.

C. DIACONU

ACTIVUL PIONIERESC LA LUCRU

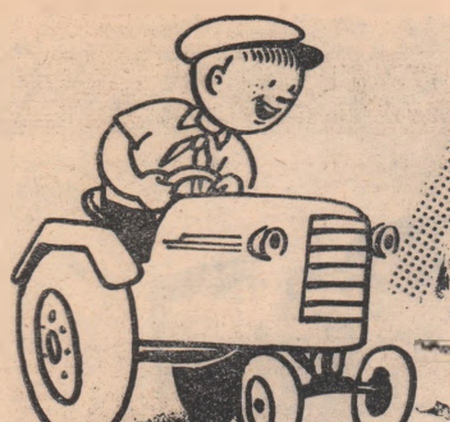
O dată cu începerea ultimului trimestru, colectivul de conducere al unității de pionieri din Școala generală de 8 ani nr. 166 din București a și trecut la întocmirea programului de activități.

Oaspeți des întîlniți la camera pionierilor : micii școlari, viitori purtători ai cravatei roșii. Pionierii le povestesc despre cravata roșie, despre insigna pionierească.

Apropiata excursie la Sinaia este pregătită cu minuțiozitate de activul pionieresc.

Fotoreportaj de Gr. **PREPELIȚĂ**

AGRICULTURA

Învățați agricultura

Începînd cu primele flori ce le stropiți în grădinița din fața casei, cu primele plante ce le răsădiți pe lotul școlar, în sufletul fiecăruia dintre voi se dezvoltă dragostea față de natură. Agricultura se învață an de an. În clasele mai mari, voi, cei de la sate, o aveți ca obiect de studiu special. Lecție de lecție faceți cunoștință cu cele mai importante sectoare ale agriculturii : cultivarea cerealelor, legumicultura, creșterea animalelor, apicultura și sericicultura, viticultura... Pe lîngă cooperativele agricole de producție, pe loturile voastre școlare aplicați în practică cele învățate. Și cu cît cele învățate sînt mai numeroase, cu atît rezultatele activității voastre sînt mai lăudabile.

Înzestrarea agriculturii cu cele mai perfecționate tractoare, mașini și instalații agricole, introducerea tehnicii și a metodelor moderne de lucrare a solului și cultivarea plantelor agricole, dezvoltarea intensivă a pomiculturii, legumiculturii și viticulturii, cere o calificare mai înaltă. În condițiile agriculturii socialiste sînt necesare cadre calificate.

Partidul și guvernul nostru au subliniat în nenumărate rînduri necesitatea dezvoltării și îmbunătățirii învățămîntului agricol.

Elevii școlilor **generale de 8** ani, de la sate, care îndrăgesc agricultura și vor să lucreze în acest domeniu vor fi primiți prin concurs în școlile profesionale și tehnice agricole. Aceasta înseamnă să învățați bine la toate obiectele, să învățați cu pasiune la agricultură.

Sînt astăzi 76 800 tineri și tinere care învață în cele 145 școli profesionale de mecanici agricoli cu durata de 3 ani și 79 școli tehnice agricole, horticole, veterinare și de contabilitate agricolă cu durata de 4 ani. Alegeți pe cele care vă interesează. Ele vă așteaptă cu porțile larg deschise. În multe au fost construite internate, cantine, ateliere, au fost amenajate laboratoare.

A lucra în agricultură este o misiune de cinste și onoare. Cît despre felul în care lucrează tinerii absolvenți stau mărturie scrisorile de mulțumire din partea unităților agricole socialiste sosite la secretariatele școlilor.

Mai sînteți elevi ai Școlii generale de 8 ani. Aici se învață „alfabetul agriculturii". Străduiți-vă !

Ing. Nicolae LUPȘA
de la Consiliul superior al agriculturii

CERCUL MICILOR NATURALIȘTI

Primii care au ieșit în grădină au fost, bineînțeles, pionierii din cercul micilor naturaliști.

— Aici e mai la adăpost, era de părere Căpraru Daniela.

— Dar dincolo, razele soarelui sînt mai puternice, susținea Criș Ilie.

Pînă la urmă, ajutați și de tovarășa profesoară de agricultură, au stabilit locul răsădniței. Acesta a fost începutul.

Apoi au ajutat la construirea scheletului, un toc de scîndură acoperit cu ferestre, au pregătit gunoiul de grajd și... au semănat.

Legumicultura ocupă un loc important în preocupările cooperatorilor din Someșeni-Cluj, așa că și pionierii, viitorii cooperatori se pregătesc pentru asta. Încă din timpul iernii au studiat cum se face tratarea semințelor. Aplicarea în practică nu le-a creat greutăți și au putut trece la însămînțat.

Micii naturaliști din Someșeni studiază diferite probleme în tot timpul anului. La „Colțul de agricultură", care există mai în fiecare clasă, sînt expuse rezultatele experiențelor din cerc, a cercetărilor personale. În această lădiță, pioniera Gabor Elena a încercat puterea de germinare a semințelor de secară. Se vede că pe Elena o preocupă culturile mari, de cîmp. Iată, are aici și o planșă cu structura bobului de grîu. În vacanță a mers de multe ori cu mama ei, care e cooperatoare, la cîmp. A văzut cum se aplică îngrășămintele, a recunoscut sulfatul de amoniu despre care învățase la orele de agricultură sau la cerc.

Naturaliști pasionați, pionierii au întocmit lucrări interesante. Insectarul acesta conține dăunători ai plantelor : coropișnița, cărăbușul de mai, păduchele de frunză... Au și un ierbar cu fire de grîu, secară, orz, atacate de boli. Cele mai răspîndite boli sînt : tăciunele zburător, cornul secarei, rîia neagră. La lecțiile practice de pe ogor, ei au depistat aceste boli, apoi la cerc le-au clasificat și au întocmit fișe în care au arătat caracteristicile fiecăreia. Cunoscînd bine bolile și dăunătorii plantelor, micii naturaliști le vor combate și vor obține rezultate.

După cîteva zile, în răsadniță legumele au crescut. Pionierii le-au udat, au primenit aerul, le-au dat îngrășăminte suplimentare.

— Parcă-s cam dese, a observat într-o dimineață Trif Maria.

Și pentru că toți membrii cercului știau că s-ar ofili dacă le-ar lăsa așa, au scos unele fire și le-au replantat, sau cum spun ei mai științific, le-au repicat.

— Așteptăm timpul potrivit să începem lucrările direct pe lot, ne-a spus la plecare conducătoarea cercului.

Într-adevăr, toate lucrările sînt pregătite. Membrii cercului „Micii naturaliști" din Someșeni aplică etapă cu etapă... agricultura.

Prietena... albinelor

Ceilalți pionieri plecaseră d
mult spre casă, ea însă, c
plasa pe față, tot mai meștere
la urdiniș. Fusese deschis lar
pentru ca albinele să facă zbo
rul de curățenie, iar acum
urma să-l micșoreze. Nu-i era
ușor, amețite de aerul tare, d
razele calde ale soarelui d
primăvară albinele foiau în
toate părțile. Aurica nu se fe
rea. Și parcă simțindu-i prie
tenia, albinele i se așezau p
mîini, pe umeri „Sînteți flămînde" vorbi singură, și așez
în fagure sirop de zahăr. Știa
ce le lipsește. Cînd a venit în
cerc nu erau decît două familii de albine Acum sînt zece
Alături de ceilalți membri a
cercului de la Casa pionierilor
din Tecuci Andone Aurelia
studiază viața albinelor, face
observații la microscop, folosește inventarul apicol, participă la lucrările din stupină.

Într-o zi urma să se facă primul control de primăvară
Și-au pregătit uneltele și au
intrat în grădina unde se afla
instalată stupina. Ca din senin
însă s-a iscat un vîntișor. Tovarășul profesor n-a spus nimic, dar Aurica, parcă i-ar f
înțeles gîndurile. I s-a adresat :

— Ne-ați spus că pe vînt nu
trebuie să umblăm la stup...

— Bravo ! Ești o bună prietenă a albinelor. Voiam să știu
dacă n-ați uitat.

Ei invață la Școala generală de 8 ani din comuna Pantelimon-București. Lecția practică de agricultură a avut loc la sectorul zootehnic al cooperativei agricole de producție. La plecare pionierii s-au mai jucat puțin cu vițelușii ; îi cunosc doar de cînd erau „mici"...

La sectorul zootehnic

După prima parte a lecției toată clasa a pornit spre grajdurile cooperativei agricole de producție. Aici urma să se țină partea practică a lecției. Pionierii erau veseli și nerăbdători. Nu mai fuseseră pe la sector din iarnă și aflaseră despre unele schimbări. Cînd au deschis ușa nu mică le-a fost mirarea cînd au dat cu ochii de Bădin Tihan. Mai mare cu cîțiva ani decît ei, Bădin lucra acum la sectorul zootehnic din Slobozia-Conache, Galați. Era îmbrăcat în halat alb, ca un doctor și o cerceta cu atenție pe Joiana. Pionierii l-au înconjurat în grabă, unii i-au zîmbit, alții l-au asaltat cu fel de fel de întrebări.

— Ce are ?

— Îi faci masaj ?...

Brigadierul, tovarășul Dumitru Drăgan, dacă a văzut că sînt cunoștințe vechi i-a dat lui în primire.

— Arată-le sectorul, vorbește-le despre munca noastră...

Și conduși de Bădin pionierii au mers mai întîi la vitele mari, apoi la taurine și bineînțeles la viței. Fiecare animal avea istoria lui. Pe o tăbliță era trecută data nașterii, greutatea, rația...

— Au și program zilnic, a glumit elevul Năstase Vasile.

— Și e respectat, i-a întors vorba Bădin. Ora mesei, a adăpatului, repaosul.

Tocmai atunci a trecut un îngrijitor pe lîngă ei, a deschis ușa și animalele au ieșit în curte. Aruncîndu-și ochii pe program Năstase a observat că era timpul rezervat plimbării. După plecarea vitelor, în grajd s-a făcut curățenie. Așternutul murdar și umed a fost scos, podeaua spălată și presărată cu praf de var apoi așezat alt așternut curat și uscat.

— Curățenia ajută la creșterea producției, le-a spus un alt îngrijitor.

După ce au privit în dreapta, în stînga, s-au oprit toți și au cercetat termometrele, sau uneltele pentru întreținerea igienei corporale.

— De ce e nevoie să fie zilnic țesălate ? a întrebat tovarășa profesoară.

Ca și în clasă, elevii s-au grăbit să răspundă. Marin Șerban a demonstrat și practic, arătînd totodată că pe timpul verii nu e suficientă îndepărtarea noroiului, a prafului, că animalele trebuie scăldate la rîu sau la baltă.

Pionierii au asistat apoi la întocmirea rației alimentare, au dat o mînă de ajutor la saramurarea nutrețului. În curte s-au oprit o vreme lîngă fîntînă. Era o fîntînă nouă, cu pompă. Prin conductă apa potabilă ajungea direct la adăpătoare, sau în grajd pentru curățenie. Lecția practică „Întreținerea și îngrijirea animalelor" se terminase, dar nimeni nu pleca. Se jucau cu vițelușii, mai schimbau o vorbă, două cu Bădin, cu Manea A. Manea, sau cu Șerbu Dima toți foști elevi ai școlii.

*— Cînd terminați școala po
veniți și voi aici. Se mărește
mărul zootehnicienilor.*

*— Se mărește... dar numai
băieți care știu carte, a adă
șeful sectorului. Învățați agri
ră, băieți ! La noi creșterea
lelor se face „ca la carte*

Pagină redactată de Geta COSTIN

ACTUALITĂŢI DIN ŢARĂ

■

Cantitatea de fontă produsă peste prevederile planului pe primul trimestru de furnaliştii Combinatului Siderurgic Hunedoara şi Uzinele Siderurgice „Victoria“ din Călan se ridică la 24 242 de tone.

Oţelarii hunedoreni obţin zi de zi noi succese. Cantitatea de oţel pe care au produs-o peste sarcinile de plan pe aceeaşi perioadă echivalează cu metalul necesar pentru fabricarea a 2 100 de tractoare.

■

O dată cu sosirea primăverii, pe terenurile Ocoalelor silvice Adjud, Roman, Traian şi Sascut a început munca de împădurire. Numai în cîteva zile au fost plantate cu puieţi de salcîm, paltin, gorun şi alte foioase peste 100 hectare de teren. De altfel silvicultorii din regiunea Bacău şi-au propus ca în acest an să împădurească peste 5 700 hectare de terenuri neproductive, degradate.

Şi în regiunea Dobrogea activitatea de împădurire se desfăşoară cu succes. Pînă în prezent s-au asigurat pentru această primăvară peste 1 milion de butaşi de plop. În zonele din nordul regiunii precum şi în incintele îndiguite din Insula Mare a Brăilei, Măcin — 23 August şi altele vor fi plantate cu puieţi de arbori repede-crescători 2 610 hectare.

■

Membrii cooperativelor agricole din raioanele Alexandria, Drăgăneşti-Vlaşca, Urziceni, Slobozia, Feteşti, Călăraşi, Lehliu şi Zimnicea au terminat printre primii în regiune semănatul culturilor din prima epocă. În total în regiunea Bucureşti au fost semănate cu mazăre, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui, legume şi plante furajere 175 000 de hectare.

Pînă la începerea însămînţării porumbului, în unităţile agricole se lucrează intens la pregătirea terenului şi la îngrijirea culturilor de toamnă.

■

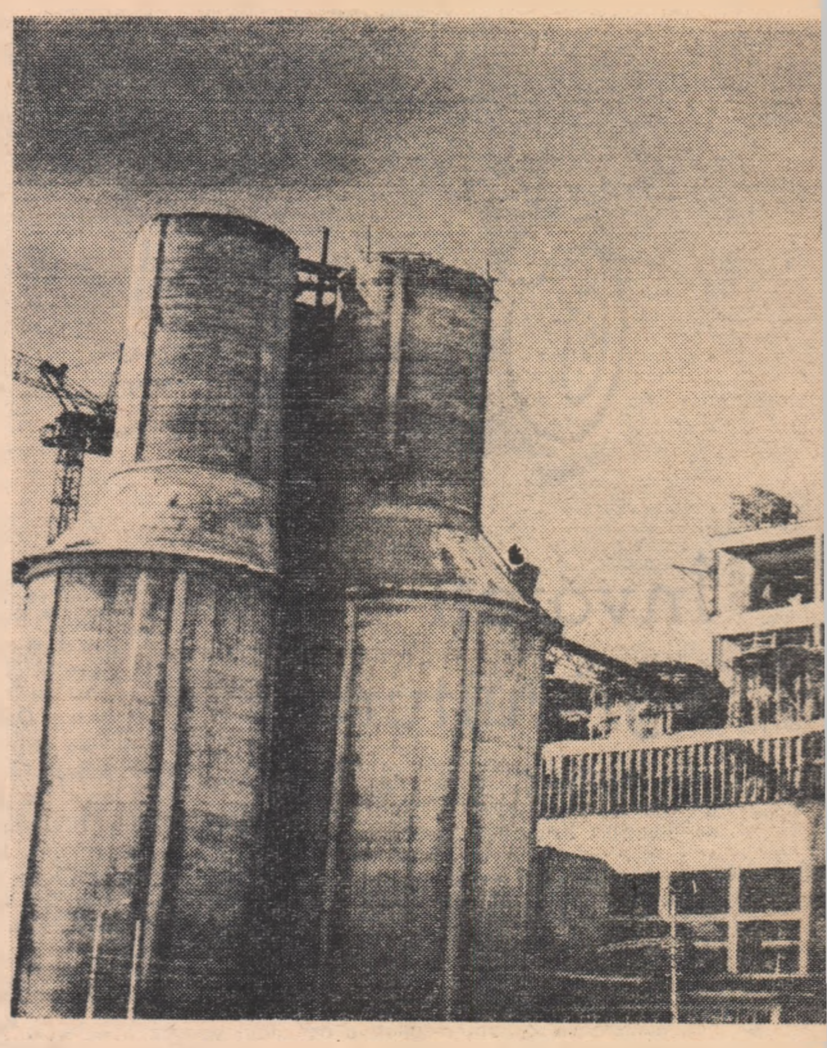
La Combinatul de celuloză şi hîrtie de la Călăraşi au început probele tehnologice la o nouă secţie — secţia pentru confecţii din hîrtie. Anual aici se vor produce 5 000 de tone caiete şcolare, blocnotesuri, registre etc.

La noua secţie, procesul tehnologic este automatizat, maşinile fiind dirijate de operatori de la tablouri de comandă.

■

Spre sfîrşitul lunii iunie în CAPITALĂ va intra în funcţiune moderna fabrică de pîine *Titan*, cu 9 linii tehnologice, care va realiza aproape 170 de tone de produse în 24 de ore. La aceeaşi dată, încep probele tehnologice la noua unitate de panificaţie construită la GALAŢI. Ea are o capacitate de producţie de 80 de tone în 24 de ore şi este dotată cu 4 linii tehnologice, fiecare avînd maşini de frămîntat, de cîntărit, de modelat, cuptoare cu coacere continuă etc. Întreg procesul de fabricaţie va fi dirijat de la un tablou de comandă. Pînă la finele anului vor mai intra în funcţiune unităţi noi la PAŞCANI (15 tone în 24 ore), BOTOŞANI (32,5 tone în 24 ore), se va extinde fabrica din BRAŞOV şi secţia a V-a de pîine din CLUJ.

În cursul acestui trimestru, la GALAŢI îşi va începe activitatea şi *o modernă fabrică de produse lactate*, cu o capacitate de prelucrare de 800 hectolitri lapte în 24 de ore.

Casa din parc

MOŞ DUMITRACHE

Bătrînul se opreşte din mers, întorcînd capul peste umăr.

— Se duc la cămin. Au spectacol.

Două fete, fiecare cu cîte o mandolină în mînă, urcă scările clădirii înalte de peste drum.

— Bună ziua!

— Bună, fetelor, răspunde surprins moşul.

Din faţă, de după un colţ de stradă, apar alte şcolăriţe. Cu mandoline în mîini, cu chitare, cu acordeoane închise în cutii sau învelite în pînză albastră de doc.

— La ce oră începe, fetelor?

— La trei. Nu veniţi şi dumneavoastră?

— Ba, o să venim. Dar... mai este timp. Şi întorcîndu-se către mine: Casa lor nu-i departe. O să întîlnim un parc şi... E chiar acolo!

Dumitrache Socoteanu păşeşte alături, îngîndurat. Adaugă:

— Eu... mi-am petrecut copilăria tot într-un parc. Numai că...

Parcul despre care aminteşte moş Dumitrache, azi parc de odihnă, public, aci, în Găeşti — Argeş, cu grădină de vară, cu cinematograf, era cîndva moşie boierească. Ca şi celălalt, alăturat, în care se află acum Casa de copii şcolari. Dumitrache nu împlinise încă doisprezece ani cînd a intrat la stăpîn. L-a trimis să lucreze în păduricea cu copaci pestriţi de lîngă conac. Strîngea frunzişul putred, săpa... Muncea pe nimica toată, de dimineaţă pînă seara, mai mult gol, împreună cu alţi copii ca el. Ceea ce primeau drept plată, nu le ajungea nici de pîine. Aveau în schimb poamele bătute de vînt, adunate de pe jos. Din pom n-aveau voie să culeagă. De altfel, acolo, n-ajungea decît pasărea — copiii rămîneau închişi zile în şir îndărătul gardurilor uriaşe ce se ridicau împrejur, cu streaşină aspră, ghimpată.

— Am ajuns! — spune moş Dumitrache, oprindu-se în faţa unei alei cu plopi subţiratici de o parte şi de alta. Aici învaţă şi locuiesc copiii pe care i-am întîlnit

CASA DIN PARC

O casă cu arcade elegante sprijinite pe coloane de piatră, formînd un pridvor larg la intrare.

Pionierele din echipa de dansuri, ieşite aici, în pridvor, stau ca pe ace: acuşi le vine şi lor rîndul să intre pe scenă. Nu pleacă însă, le aşteaptă pe cele două-trei rămase încă în dormitor, în faţa oglinzilor, să-şi mai admire iile cusute cu arnici roşu şi negru, betele ce le strîng mijlocul subţire.

Dar iată că apar, grăbite, în uşă, strigînd într-un glas:

— Fetelor, ce mai staţi? Ne aşteaptă tovarăşa instructoare la cămin. Repede, repede, că întîrziem!...

Şi, împreună, Cristea Gheorghiţa, Munteanu Mariana, Stanciu Tomiţa şi celelalte, cu pardesiile pe umerii înfloraţi de broderia iilor, pornesc spre căminul cultural.

Dormitoarele cu paturi acoperite cu cearceafuri albe, cu flori pe măsuţele joase, au rămas singuratice, cu ferestrele deschise, să intre aer proaspăt. La spălător stau în ordine zeci de tuburi cu pastă de dinţi, prosoape curate, roz, albastre, galbene, pluşate. Clasele, sclipind de curăţenie, nu au acum nimic din larma zilelor de cursuri. O linişte neobişnuită a cuprins parcă totul.

E numai o părere însă. De undeva, din sala de meditaţii, răzbat zgomote, rîsete.

— Ei, v-a plăcut jocul?

— Daaa!

O droaie de gîgîlici de-o şchioapă, cei mai mulţi copii din clasa întîi, stau ciorchine în jurul unei fete mai mari, cu ochelari pe nas. Fiind mici, au rămas acasă, împreună cu ea, cu Ceauşu Maria, elevă în clasa a XI-a la şcoala medie din oraş.

Maria e nelipsită duminica din mijlocul lor: doar şi ea a crescut aici, la casa de copii, de la vîrsta de opt ani, cînd a venit de la Cîmpulung Muscel. Le citeşte celor mici poveşti, îi învaţă jocuri distractive. Şi nu numai ea vine în mijlocul lor, ci şi alte fete mai mari, care au crescut aici. Nu demult a fost oaspetele lor Tinca Anton laborantă la Rafinăria din oraşul Gh. Gheorghiu-Dej. De asemenea, în vacanţă, le-a vizitat Maria Ghiţă, studentă la Bucureşti, la facultatea de limbi străine.

Mariana îi invită pe cei mici să ia loc în jurul unei mese, să-i înveţe un nou joc.

— Aşadar, au rămas numai şcolăriţele mici, celelalte sînt la spectacol.

Fata îşi potriveşte ochelarii pe nas şi se apropie de fereastră, zîmbind.

Afară, două fete dintr-a VII-a sau a VIII-a, duc împreună un lighean încărcat.

— Dănescu şi Spătaru, explică Maria. De cîtva timp avem doi iepuri de casă. Se îngrijesc de ei — cum au timp liber sînt în preajma lor. Le duc morcovi, pătrunjel, coji de pîine muiată în apă.

— Dar, lîngă cuşca iepurilor, ce se vede?

— Castelul cîinilor!

— Adică?!...

Olănescu, boierul care stăpînea pe aici, avea vreo douăzeci de cîini, de felurite rase. Pe cei mărunţei, îi ţinea în casă, îmbrăcaţi în fuste şi pantaloni. Cu cei mai mari, ce să facă?... A chemat un meşter şi le-a ridicat un castel. Cel pe care îl vedeţi în faţă!

Mă uit la zidurile ciudatei clădiri ridicate lîngă treptele de la intrare. E un castel în miniatură, cu turnuri şi bolţi elegante. N-o duceau rău în el fericitele patrupede!

E un castel ridicat cam pe vremea cînd pentru copiii ce-şi încovoiau spinarea sub povara muncii, asemenea lui Dumitrache, nu se găsea un locuşor de odihnă nici în grajd.

MÎNDRIE

Sala căminului cultural e arhiplină. Ca de obicei, găeştenii sînt prezenţi în număr mare la spectacolul dat de pionierele şi şcolăriţele de la casa de copii şcolari din localitate.

Sub degetele talentatelor pioniere Popescu Livia, sau Tudor Gherghina, care are numai note de zece, ca şi ale celorlalte eleve din orchestră, strunele mandolinelor freamătă de frumuseţea melodiilor înaripate. Suita de dansuri romîneşti interpretate de douăzeci de fete în costume naţionale, cu marame de borangic pe cap, lucrate de mîna lor, este primită cu aceeaşi vie emoţie.

Undeva, într-un colţ de sală, îl zăresc pe moş Dumitrache. Are ochii plini de lumină şi mîndrie: datorită grijii părinteşti a partidului, care le asigură acestor copii totul, gratuit, ei trăiesc o viaţă lipsită de griji, fericită.

Aşa cum trăieşte acum însuşi el, bătrînul cooperator pensionar Dumitrache Socoteanu.

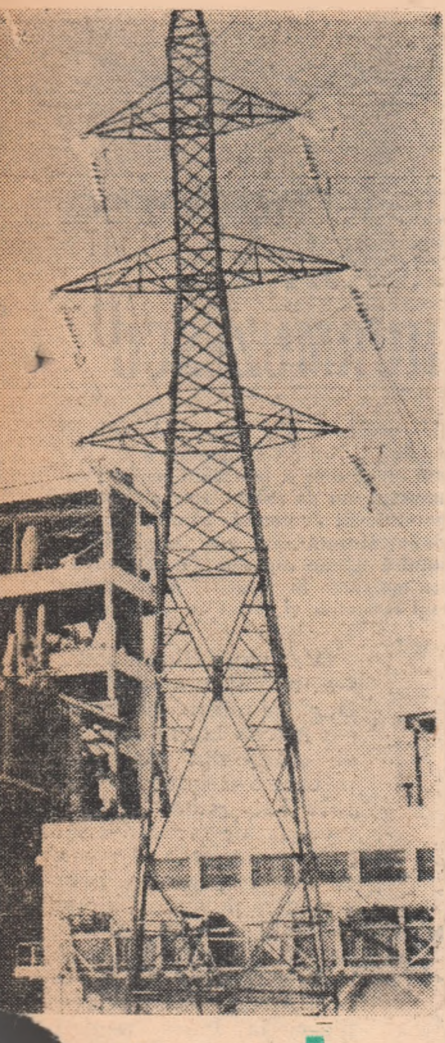
Al. Dinu IFRIM

Formaţia de mandoline.

„Crescătoare“ de iepuri.

...CETĂȚI ALE INDUSTRIEI SOCIALISTE

...abrica de ciment Birsești-...g.Jiu, care se află în con...rucție, este cea mai mare ...nitate de acest fel din ...ră. Ea va produce anual ...este 2 milioane tone de ...ment. În fotografie: as...ect al lucrărilor de mon...j la silozurile de ciment.

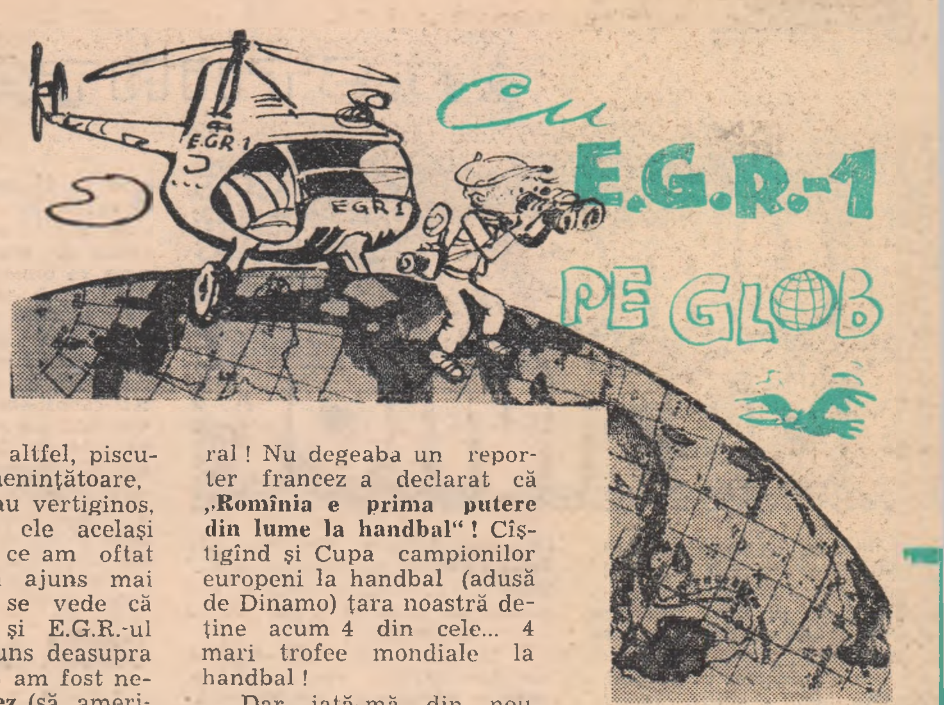
Din viața și munca tineretului

Ca în fiecare primăvară, zeci de mii de tineri de pe întreg ...prinsul țării participă cu entuziasm la activitatea patriotică. Astfel, în regiunea MARAMUREȘ, într-o singură zi au participat patru mii de tineri la diferite activități de interes obștesc, cum ar fi lucrări de plantare a pomilor fructiferi, înfrumusețarea comunelor și orașelor. Pe terenuri în pantă și slab productive, pe care cooperatorii au hotărît să planteze pomi fructiferi, au fost săpate de către tineri peste zece mii de gropi. De altfel, o suprafață de aproape o sută de hectare a și fost plantată.

Succese frumoase în activitatea patriotică au obținut și tinerii din regiunea GALAȚI. La Combinatul Siderurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej", bunăoară, tinerii au lucrat la amenajarea și înfrumusețarea drumurilor și au colectat o cantitate de 120 tone de metal vechi. Tinerii brăileni, care se situează în fruntea acțiunii de strîngere a metalelor vechi, au colectat și trimis oțelăriilor. circa 620 tone metal vechi. La această acțiune și-au adus o bună contribuție tinerii de la Uzinele de utilaj greu „Progresul", de la Uzinele „1 Mai" și „Laminorul".

În numeroase comune din regiunea ARGEȘ, tinerii au început lucrările de întreținere și curățire a izlazurilor S-au evidențiat pînă în prezent tinerii din comunele Dragoslavele, Boteni, Cîmpulung-Muscel și Păușești-R. Vîlcea. Peste patru sute de tineri din orașul Slatina au amenajat și plantat cu salcîmi cîteva hectare teren pe dealul Grădiștea. Mii de puieți de salcîm au fost, de asemenea, plantați prin activitatea patriotică a utemiștilor în comunele Ipotești, Oporelu și Coteana.

Cu E.G.R.-1 PE GLOB

BANOVCE
LYON
LONDRA
ATENA
RUSSE
BUCUREȘTI

Iată ultimul traseu — lung, obositor, plin de surprizele și neprevăzutul atîtor mii de kilometri, dar frumos, bogat în amintiri. Amintiri pe care, în mică măsură (conform cu... spațiul !) vi le voi împărtăși și vouă.

Așadar, întîia escală — festivitățile de la **Banovce nad Bebravou** (Cehoslovacia). Orașul sărbătorea 20 de ani de la eliberarea sa de sub jugul fascist de către armatele romîne. Cînd am aterizat cu elicopterul, deja se adunaseră acolo veterani ai insurecției naționale slovace, cetățeni care au colaborat cu armata romînă în luptele pentru eliberarea orașului, oficialități. Tovarășul Barta, președintele Comitetului orășenesc de partid, care a luat cuvîntul, a vorbit cu căldură despre eroismul armatei romîne în lupta pentru eliberarea acestei localități. Iar eu, ca și cei de față, am retrăit clipele acelea de eroism, cînd soldații romîni au luptat din greu, în munții Slovaciei, pentru eliberarea de

sub jugul fascist a poporului frate cehoslovac. A vorbit și tovarășul lt. col. Petre Constantin, atașatul nostru militar la Ambasada romînă din Praga. Ași fi rămas în continuare, la serbare, dar știam cîte mii de kilometri mai aveam de parcurs și, ca atare, am pornit-o din nou la drum, purtînd în inimă imaginea pionierilor slovaci veniți cu buchetele de flori, la mormintele ostașilor căzuți acum 20 de ani...

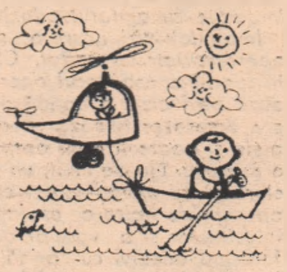
Am luat altitudine — 5 000 m ! — și, o bună bucată de drum, nu m-au însoțit decît Alpii austrieci și elvețieni. Nu știu de ce, dar mereu altimetrul mă vestea că elicopterul meu pierde înălțime... De altfel, piscurile golașe, amenințătoare, care se apropiau vertiginos, mă vesteau și ele același lucru. Iată de ce am oftat ușurat cînd am ajuns mai către șes. Dar se vede că ușurat a oftat și E.G.R.-ul meu : odată ajuns deasupra lacului Geneva, am fost nevoit să... **alacizez** (să amerizez, adică, pe... lac). Noroc că m-a remorcat o barcă cu motor, altfel trebuia să lansez prin morse nesuferitele (și mai ales nedoritele) trei semnale : S.O.S. Barca m-a remorcat pînă-n **Geneva** (oraș). Aici am lăsat elicopterul pentru o revizie generală, iar eu, cu o mașină de curse (am prins 280 km la oră !) m-am repezit la **Lyon** (Franța) să nu pierd finala **Cupei campionilor europeni** la handbal în 7. Mai ales că jucau **Dinamo — București** (băieții noștri, de !) și redutabila echipă iugoslavă **Medvesceak-Zagreb**. Băieții noștri au jucat admirabil — de aceea au și învins cu 13—11. A fost un meci teribil : faze spectaculoase, care nu de puține ori au ridicat tribunele în picioare, joc tehnic, ofensiv și... fructuos. Ivănescu a marcat ca un adevărat... căpitan de echipă, iar Redl, portarul, sigur de sine, bara și prindea mingile ca la antrenament. Bine au jucat și Moser, Coman... Toți, în general ! Nu degeaba un reporter francez a declarat că **„Romînia e prima putere din lume la handbal" !** Cîștigînd și Cupa campionilor europeni la handbal (adusă de Dinamo) țara noastră deține acum 4 din cele... 4 mari trofee mondiale la handbal !

...Dar iată-mă din nou la drum (mi-a fost adus E.G.R.-ul de la Geneva) ; zbor deasupra zbuciumatului Canal al Mînecii — spre Londra. După puțin, zăresc cunoscutul turn Big-Ben, uriașul port pe Tamisa și — ciudat, e zi senină, fără ceață — mă strecor printre clădirile înalte și aterizez pe o peluză verde, aproape de Royal Festival Hall — mare sală londoneză de concerte. Aci, miile de iubitori ai muzicii, prezenți seară de seară la concerte, au avut prilejul să cunoască aspecte din activitatea complexă și multilaterală a marelui muzician romîn, cît și remarcabila sa personalitate, vizitînd **Expoziția documentară închinată memoriei lui George Enescu**, expoziție organizată de țara noastră.

Cînd să plec — pleacă dacă ai cu ce : E.G.R.-ul perfect... defect ! Am alergat și am prins la o agenție un bilet pe un vapor care ridica ancora, în zori, spre Atena. Am văzut astfel toată Mediterana, am admirat, desigur, și coloanele lui Hercule, de la Gibraltar, dar am pierdut mult mai mult timp decît cu elicopterul meu. La **Atena** — tocmai se inaugurase **Expoziția de fotografii „Romînia în plin progres"** în sala Căminului de arte și litere. M-am strecurat în mulțimea vizitatorilor și am vizionat, o dată cu ei, expoziția. Frumoasă ! Văzînd-o, ai impresia că străbați plaiurile romînești, orașele, noile uzine și construcții... La ieșire, în cartea de impresii am găsit multe cuvinte de laudă pentru succesele înregistrate de poporul nostru și ilustrate de fotografiile expoziției.

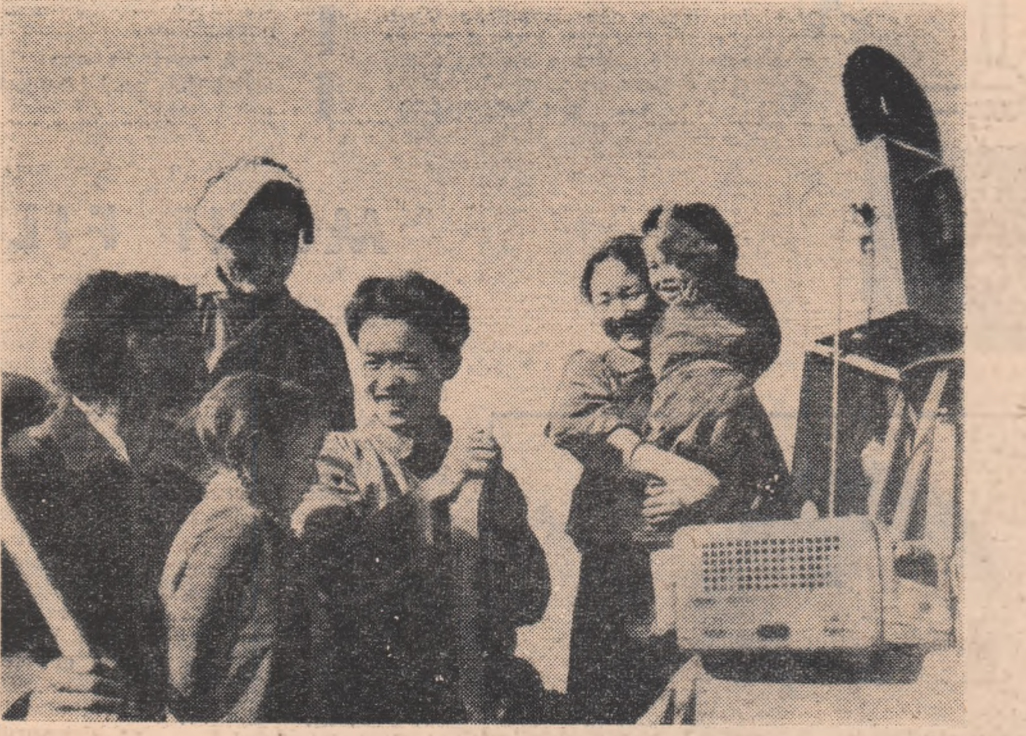
După masă m-am urcat pe Acropole „să mai văd odată străvechiul Parthenon și celelalte. Apoi am plecat, cu trenul, către țară. Puf-puf

și te-duc, te-aduc, printre coamele Pindului și printre cele ale Balcanilor, iată-mă pe Dunăre, la **Russe.** Vis-a-vis — Giurgiul nostru, pămînt romînesc. Dar cine-s gălăgioșii ? Aflu îndată : **Corul de copii al Palatului pionierilor din București.** Micii artiști au cîntat, alături de Corul filarmonicii „George Enescu", în cadrul **Festivalului internațional „Zilele muzicale de la Russe".** Și acum — se întorc în patrie.

Pășim pe pămîntul natal și o melodie veselă, populară, romînească ne zboară de pe buze : Salutare, patrie dragă, bine te-am găsit !

GHEORGHIȚĂ Reporterul

Rețeaua cinematografică din R.P.Chineză s-a dezvoltat an de an. În locurile îndepărtate, greu accesibile, filmul este adus prin mijlocirea caravanelor cinematografice.

ÎN FOTOGRAFIE : Caravana cinematografică a sosit și în acest sat din Tibet.

PIRAȚII AERULUI

Voi stați în clasă, liniștiți, iar profesorul vă vorbește despre foloasele electricității, sau ale porumbului semihibrid. Soarele cald, luminos intră prin ferestrele mari și vi se ascunde în priviri și în păr. Dar închipuiți-vă acum că vă aflați undeva, în Vietnamul de Nord, pe un drum de țară șerpuind printre lanurile de orez. E dis-de-dimineață, dar te întîlnești cu copii purtînd sub braț cărțile, iar în mînă o lampă cu petrol. Se-ntorc a... la școală — învață noaptea, pentru că ziua bombardamentele se țin lanț...

Asemenea zile de groază sînt nevoiți să trăiască copiii din Vietnamul aflat în focul dezlănțuit de agresorii americani. Adevărați *pirați ai aerului*, aceștia bombardează cu cruzime localitați din nordul provinciei Than Hoa, din regiunile de coastă ale R. D. Vietnam, iar în Vietnamul de Sud se intensifică războiul împotriva forțelor patriotice.

Întreaga omenire înfierează barbariile săvîrșite de trupele americane în Vietnam. Ziaristul englez *A. Carthew*, corespondentul ziarului „SUN", care a fost martor ocular la asemenea orori, scrie „Dar cel mai îngrozitor este fosforul alb : de... corpul se transformă într-o adevărată torță... victima continuă să trăiască. „Cîinele leneș" — Dumnezeu știe ce cap de militar a născocit acest nume oribil — a fost folosit aici timp de cîteva săptămîni. Americanii îl admit acum în mod oficial. Este un container mare care explodează la zece metri deasupra pămîntului și împroașcă zeci de mii de săgeți de oțel care zboară prin aer. Fiecare săgeată are niște aripioare care o fac să se învîrtească cu mare viteză. În spitalele de coastă sînt multe victime ale „cîinelui leneș".

Urmărind să semene groaza în rîndurile patrioților vietnamezi și să-i facă să renunțe la nobila lor luptă pentru eliberarea patriei, imperialiștii americani recurg la mijloacele cele mai mîrșave. Dar faptele lor criminale, piraterești sînt condamnate de întreaga omenire progresistă. Și lupta dreaptă a poporului vietnamez tot va triumfa.

Emil EMANOIL

ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ

Lumea adezivilor

Mai întîi, ce sînt adezivii ? Adezivii sau cleiurile, sînt substanțe care au proprietatea de a fixa, lipi, un obiect de altul. Așa cum vom vedea, adezivii zilelor noastre reprezintă adevărate minuni ale tehnicii moderne, avînd uimitoare proprietăți și utilizări în cele mai diverse domenii.

Înainte de a porni în călătoria noastră în lumea adezivilor prezentului și viitorului, să facem o mică incursiune în îndepărtata istorie a acestor produse.

O POVESTE CU... LIPICI

Cu mii de ani în urmă, strămoșii noștri foloseau adezivii la diferite îmbinări sau lipituri. In străvechiul oraș Ur de pe Eufrat s-a găsit o statuie din lemn, avînd o vechime de peste 5 milenii. Statuia este îmbrăcată în întregime cu o foiță de aur aplicată pe lemn cu ajutorul unui clei preparat din bitum. Dar aceasta nu reprezintă nimic față de descoperirea unor picturi făcute în peșteri cu mai bine de zece mii de ani în urmă și aplicate pe pereții stîncilor cu ajutorul cleiului de caseină pe care-l folosim astăzi la cercul de constructori de planoare de la Palatul pionierilor sau la orele de atelier. Cei mai mari meșteri în arta preparării cleiurilor erau egiptenii. În mormîntul faraonului Tutankamon s-a găsit un sarcofag din lemn îmbinat din bucăți cu ajutorul cleiului de piele. Popoarele care se ocupau cu pescuitul preparau, prin fierberea resturilor de pește, un clei foarte rezistent, asemănător cu cleiul de oase care se fabrică și în zilele noastre. Mai tîrziu, alături de cleiurile de origine animală, au apărut și cele de origine vegetală, — guma arabică, cleiul de amidon și altele.

ADEZIVI CARE LIPESC... GRINZI DE BETON

Cu toate că o bună parte din adezivii trecutului îndepărtat au supraviețuit pînă în vremea noastră, totuși, tehnica modernă a făcut uriașe progrese în crearea unor produse noi care sînt folosite la lipirea betonului, a metalului, a lemnului. Închipuiți-vă că o grindă din beton poate fi atît de bine lipită încît locul lipiturii devine mai rezistent decît înseși bucățile lipite. Un automobil modern poate fi montat aproape în întregime folosind adezivii. Aripile avioanelor sînt fixate cu ajutorul unor adezivi, iar în construcțiile moderne aceștia au înlocuit în mare măsură cuiele și niturile. În prezent se studiază și posibilitatea ca șinele de cale ferată să fie fixate la capete cu adezivi de mare rezistență, care să împiedice jocul șinelor, făcînd să înceteze totodată obișnuitul uruit al roților de tren. Veți întreba, desigur : „Ce fel de adezivi pot fi aceștia ?..." Doar nici cu guma arabică și nici cu clei de oase nu se pot obține asemenea îmbinări.

Ei bine, adezivii zilelor noastre sînt fabricați din rășini sintetice, produse obținute de om cu ajutorul chimiei.

SECRETUL PAL-ULUI

O asemenea rășină, care se fabrică și la noi, este rășina denumită fenol-formaldehidă, din care se prepară adezivi foarte prețioși, folosiți mai ales în industria lemnului. Cu ajutorul acestor adezivi s-a reușit să se fabrice lemnul lamelar stratificat. Acesta se aseamănă în multe privințe cu metalele feroase cărora le face o concurență destul de serioasă. El se folosește la fabricarea de roți dințate, lagăre și în construcții de case, putînd căpăta proporțiile unor cogeamite grinzi groase pînă la 65 cm și lungi pînă la 20 m ! Și totul numai prin lipirea unor adezivi puternici ! Prin îmbinarea și presarea așchiilor de lemn, se obțin plăcile aglomerate, sau, cum li se mai spunea PAL. De astă dată însă, se folosește o altă rășină sintetică, și anume, rășina ureo-formaldehidică.

Desigur, ați avut prilejul să faceți cunoștință cu plăcile aglomerate PAL din așchii de lemn. Priviți de exemplu într-un magazin de mobilă. Eleganta cameră combinată „Modern", garnitura de mobilă „Căliman", dulapul de bucătărie „Sibiu III" vopsit în ulei — sînt din PAL. Fără adezivii ureoformaldehidici, toate aceste obiecte n-ar putea exista.

SUDURĂ LA... RECE

Spuneam la început că există și adezivi care lipesc metalele. Nu demult, chimiștii de la Fabrica „Getica" din București au început să producă adezivi pe bază de rășini epoxidice care... sudează la rece metalele. Unul din principalii consumatori ai acestor adezivi este Fabrica „Electronica", care fixează, cu ajutorul lor, diferitele părți metalice ale aparatelor de radio și televiziune.

Un alt adeziv, pe bază de poliacetat de vinil, tinde să înlocuiască obișnuitul sistem de legare a cărților prin coasere, — cu lipirea. Sistemul e foarte bun, legătura devine mai trainică și se realizează cu mașini automate. În sfîrșit, un adeziv realizat de chimiștii de la Fabrica „Anticoroziv" din București, pe bază de cauciuc sintetic, servește la lipirea plăcilor din material plastic pentru pardoselile multora din noile construcții, sau la căptușirea cu foi de plastic a vaselor necesare industriei chimice.

ADEZIVII — MATERIALE ALE VIITORULUI ?

Ați auzit de țesături... nețesute ? Sînt țesături, ca de exemplu vatelină de căptușeală, sau materialele pentru perdele, care n-au văzut niciodată o hală de... țesătorie. Fibrele lor sînt pur și simplu îmbinate cu ajutorul adezivilor.

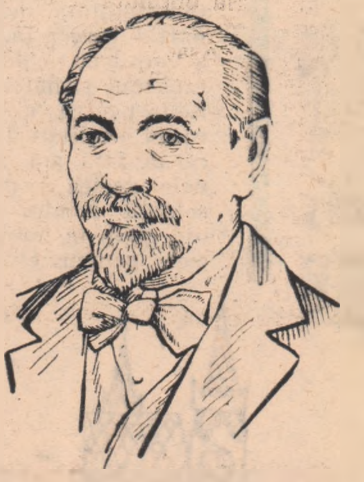
Imaginați-vă acum o sală de operație într-un spital. Chirurgul, în loc să coasă locul operat, fixează pe incizie o bandă de adeziv. Banda se fixează perfect pe piele și poate fi apoi desprinsă ca o mănușă. Nu de mult, un grup de chirurgi au experimentat cu succes operații de lipire a esofagului, a intestinelor și a vaselor de sînge folosind adezivi cu priză rapidă (care se întăresc repede).

Este adevărat că experiențele au fost făcute deocamdată pe iepuri și cîini... Dar cîte surprize nu ne rezervă o călătorie în viitor, atunci cînd e vorba de adezivi ?

Ing. B. IANCONESCU

100 de ani de la nașterea marelui fizician romîn DRAGOMIR HURMUZESCU

Printre personalitățile eminente ale științei și culturii universale recomandate de U.N.E.S.C.O. pentru a fi sărbătorită în cursul acestui an se află și fizicianul romîn Dragomir Hurmuzescu, cunoscut om de știință, care a avut lucrări deosebit de importante în domeniul electricității și fizicii razelor x. Dragomir Hurmuzescu este unul dintre întemeietorii învățămîntului tehnic superior din țara noastră care a luptat pentru aplicarea în practică a cuceririlor științei, pentru progresul economic și social al țării noastre.

Dragomir Hurmuzescu s-a născut în anul 1865. După ce a terminat liceul s-a înscris la Facultatea de științe din București pe care o termină în anul 1886. Este remarcat de la început de profesorii săi pentru sîrguința și rîvna cu care se pregătea, pentru setea de cunoștințe și exigență în pregătirea profesională. În anul 1887, concurînd pentru o bursă în străinătate, pleacă la Paris pentru completarea studiilor. Aici el urmează cursurile facultății de științe pe care o termină în anul 1890. În laboratoarele din Paris, Dragomir Hurmuzescu este remarcat și apreciat de oameni de știință francezi cu care lucra. Unul din rezultatele muncii sale este descoperirea „dielectrinei", un nou izolant compus din parafină și sulf pe care-l folosește la construcția unui nou tip de electroscop perfecționat. Pentru realizarea dielectrinei Dragomir Hurmuzescu obține în 1894 un brevet de invenții din partea statului francez, iar Buletinul Societății Franceze de Fizică din 10 februarie 1894 publică o comunicare despre noul izolant obținut de savantul romîn.

Cu ajutorul noului electroscop care-i purta numele, savanții francezi **Curie, Becquerel** și-au desăvîrșit cercetările în domeniul radioactivității.

În urma studiilor întreprinse de Dragomir Hurmuzescu, împreună cu un savant francez, **L. Benoist,** a descoperit proprietatea razelor x de a descărca corpurile electrizate, lucru care a adus foloase însemnate cercetărilor ulterioare în domeniul radioactivității.

După obținerea titlului de doctor în științe. Dragomir Hurmuzescu se întoarce în anul 1896 în patrie unde este numit conferențiar la Facultatea de științe din Iași.

Împreună cu alți profesori patrioți, Dragomir Hurmuzescu militează pentru înființarea primei școli de aplicații a electricității de pe lîngă Universitatea din Iași, care mai tîrziu este transformată în „Institutul electrotehnic" al Universității din Iași, precursor al Politehnicii „Gh. Asachi" de azi.

În cadrul Institutului Electrotehnic din București unde a avut funcția de director și apoi ca decan al facultății de științe și prorector al Universității din București, Dragomir Hurmuzescu și-a continuat activitatea științifică și pedagogică contribuind la formarea și educarea unor numeroase cadre de cercetători și profesori cu renume în știința noastră.

A murit în anul 1955, după o viață bogată în realizări științifice, care l-au pus în primele rînduri ale fizicienilor din lume.

MICII FILATELIȘTI

Ursul, vulpea, rîsul, precum și alți locuitori ai munților noștri sînt descriși rînd pe rînd, arătîndu-se felul lor de viață, importanța pe care fiecare o prezintă pentru economia țării.

... Oră de zoologie la Școala medie nr. 28 din Capitală ? Nu, nicidecum. Doar „lecția" a fost „predată" de pionierul Popa Ion, din clasa a V-a. Iar cei prezenți — pionieri și elevi din ciclul I — n-aveau cu ei, caiete de notițe, ci... clasoare de mărci poștale. Ne aflăm la una din obișnuitele ședințe de lucru ale cercului micilor filateliști.

Pînă nu demult, pionierii și elevii acestei școli, pasionați după filatelie, colecționau timbrele la întîmplare. Dar cu cîteva luni în urmă aici a luat ființă un cerc de filatelie. Cîte lucruri interesante, instructive și folositoare au aflat despre filatelie cei 45 de membri ai cercului de la tovarășul instructor Alexandru Drobb și de la tovarășa profesoară Lidia Dumitrescu ! Acum ei colecționează mărcile „pe teme" cum sînt : vînătoarea, flora, cosmosul, geografia, fizica și altele. Fiecare dintre micii filateliști și-a ales cîte una sau două asemenea teme și se străduiesc să le completeze cu mărci : Popa Viorel — despre vînătoare ; Mocanu Constantin — despre faună și sport ; Stănescu Cătălin — despre floră și faună ; Mureșanu Mihaela — despre arta populară. Și, pe rînd, fiecare dintre ei, pe măsură ce și-a îmbogățit suficient colecția de mărci, ține în fața membrilor cercului cîte o expunere pe o asemenea temă, așa cum a ținut pionierul Popa Viorel despre vînătoare. În felul acesta, micii filateliști au făcut din această frumoasă pasiune și un mijloc de îmbogățire a cunoștințelor în diverse domenii, care-i ajută în mai buna însușire a lecțiilor predate la orele de curs.

D. CONSTANTIN

12 DIPLOME — VISURI REALIZATE

12 brațe ridicate... 12 diplome defilau în sala sporturilor din Constanța. Spectatorii în tribune aclamau frenetic victoria cucerită de cele 12 gimnaste talentate, care au zidit cu trupurile lor trei piramide demonstrînd multă siguranță în execuție, fantezie și mobilitate.

Publicul constănțean a rămas încîntat. Nu mai amintim de exercițiul din complexul polisportiv unde s-au întrecut între ele executînd mișcările în ritmul acelor de pe cadranul ceasornicelor. Mai mult, la exercițiile acrobatice și artistice cele două prietene, Bondorescu Stela și Apostol Nina, după ce au executat foarte frumos exercițiile au fost chemate de nenumărate ori de către public, iar arbitrii au ridicat în fața publicului cartonașele care indicau nota 10.

De unde erau aceste 12 fetițe sprîncenate, sprintene, sosite la concurs. în Constanța? Au venit aici cu microbuzul tocmai din Tulcea. De acolo unde malurile portului strălucesc cînd sînt bătute de răsăritul soarelui, iar pescarii pleacă departe, vîslesc undeva printre trestiile din baltă, pescuind. Se străduiesc să aducă cît mai mult pește la cherhanale. Nici fiicele lor n-au fost mai prejos. Iată, numai în trei luni ele s-au pregătit, n-au lipsit niciodată de la antrenamentele programate în orele de sport, nici de la orele de colectiv sportiv... s-au pregătit cu îndîrjire. Și victoria obținută la capătul acestei munci asidue, li se cuvine.

Așadar, cînd vocea crainicului anunța: „Echipa de gimnastică a Școlii generale de 8 ani nr. 3 din Tulcea participantă la faza regională a spartachiadei republicane a ocupat locul întîi", fetele s-au felicitat între ele, s-au îmbrățișat. Abia așteptau să se întoarcă acasă, să împărtășească și părinților, colegilor și cunoscuților bucuria lor.

Dar am uitat să vă spun care sînt fetele care fac parte din echipa de gimnastică și care-s notele obținute de ele: Bondorescu Stela (clasa a VIII-a) = 10; Serghei Eleonora (clasa a VI-a E) = 7; Munteanu Maria (clasa a VI-a B) = 8; Apostol Nina (clasa a VI-a E) = 10; Bomunghin Elena (clasa a VI-a E) = 9; Chițoi Ștefana (clasa a VI-a E) = 9; Pomîrleanu Maria (clasa a VI-a E) = 7; Muteber Adilșa (clasa a VI-a A) = 9; Strutu Georgeta (clasa a VI-a B) = 8; Leancă Silvia (clasa a VI-a E) = 7; Păcuraru Mihaela (clasa a VII-a) = 9; Zibileanu Maria (clasa a VI-a E) = 7.

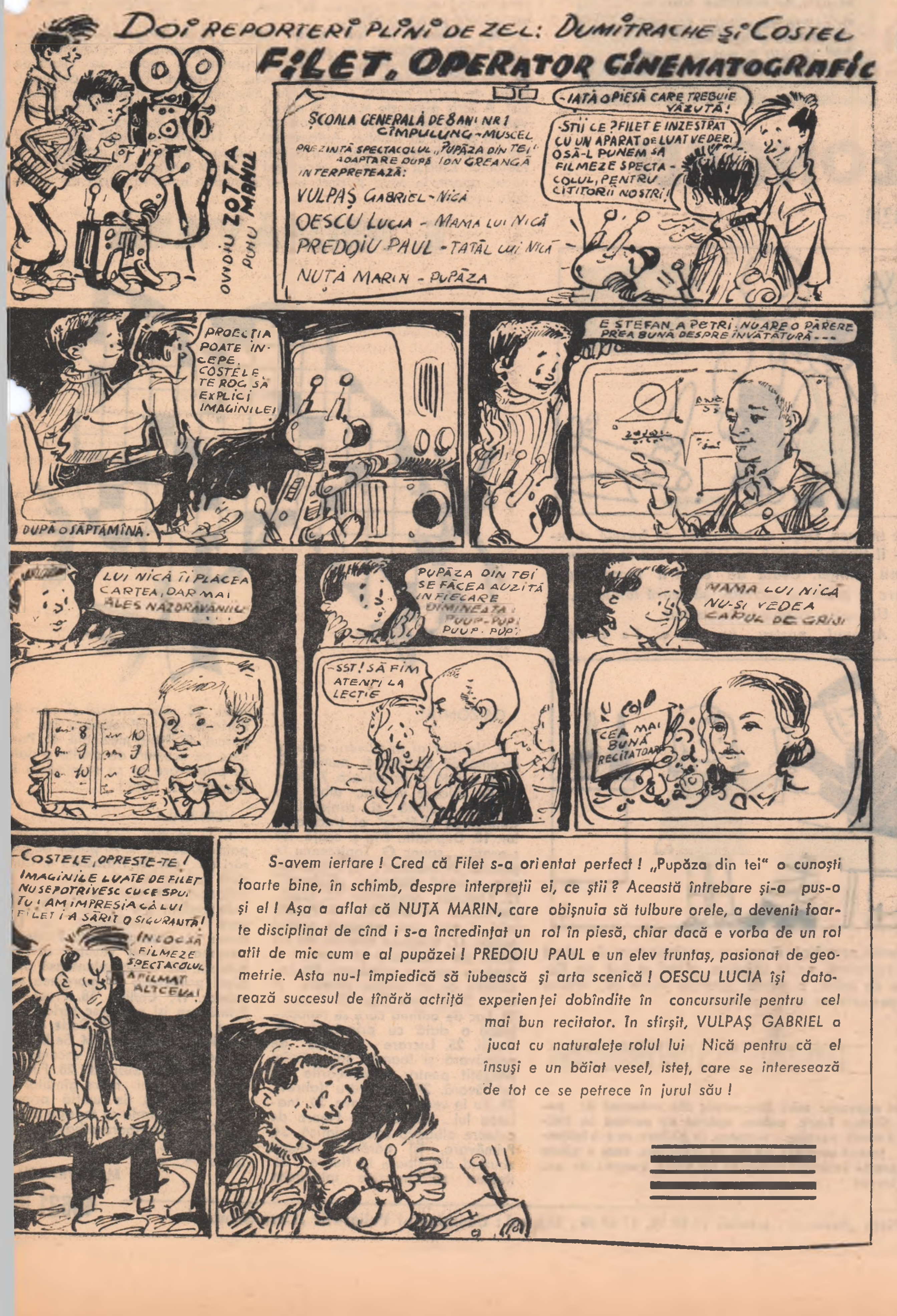
Douăsprezece diplome — douăsprezece visuri împlinite.

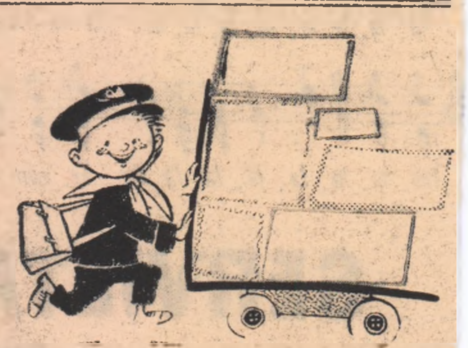
Bravo, copii!

Nicolae BULGARU

O dată cu venirea primăverii, elevii Școlii generale de 8 ani din comuna Jilava, au și început reamenajarea terenului de sport.

POȘTA REDACȚIEI

De multe ori, scrisorile voastre sînt însoțite de desene, schițe care înfățișează fie un bloc nou, un șantier, fie un colț frumos de natură. Ne bucură strădania voastră de a reda cît mai bine, în culorile cele mai potrivite, ceea ce vedeți în jur și vă impresionează. În felul acesta, vă cunoaștem și mai bine, aflăm ceea ce vă preocupă. Iată, de pildă, desenele pionierului Cocoș Ion, din clasa a VII-a, satul Viișoara, raionul Negru-Vodă. Înfățișează una din activitățile pionierești: vizitele lor la cooperativa agricolă de producție și pe un șantier de construcții de locuințe. Ionel a reușit să facă două desene în tu interesante, cu grijă pentru amănunt, desene din care străbate grija și atenția autorului de a prezenta imaginea cît mai completă a celor văzute.

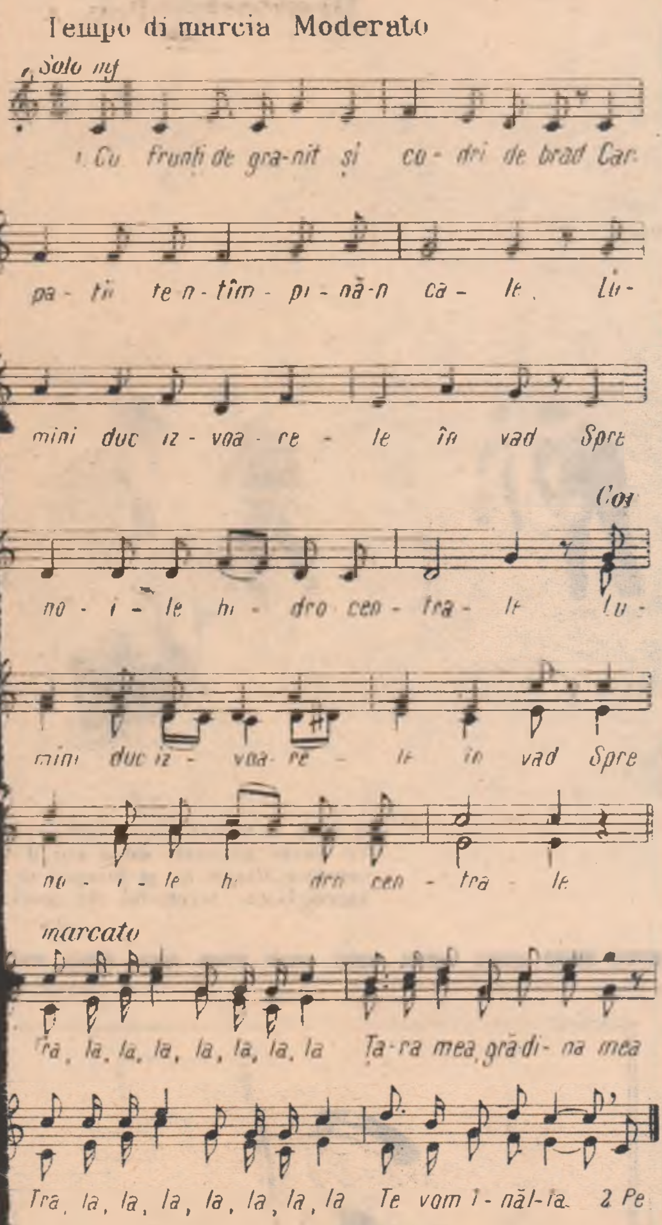
Deși numai în clasa a III-a, pionierul Perțe Ștefan din comuna Poeni, raionul Huedin, a trimis două desene care ne-au reținut atenția: „Exploatarea forestieră" și „Transportul buștenilor". El a ales două teme destul de grele, însă le-a lucrat cu răbdare, a reușit să ne sugereze pînă și... mirosul brazilor! Imaginea iepurașului, care fuge la zgomotul mașinilor ce doboară copacii, imaginea căprioarei zvelte, care aleargă prin pădure, oamenii care muncesc, vagonetele care transportă pe șine buștenii... totul pare desprins dintr-un peisaj de basm.

Desene frumoase, care dovedesc interesul și strădania autorilor, am primit multe la redacție. Vrem să ne oprim însă și la altfel de „desene": este vorba de acelea care vor să-ți „ia ochii" prin colorit, pri dimensiuni, dar, care de fapt, nu reușesc decît să-i atragă atenția că sînt... copiate. Pionierul Tărnicer N. Vasile, din clasa a VII-a, comuna Solea, raionu Gura-Humorului ne-a trimis 13 planșe (nici mai mul nici mai puțin!), cu fel de fel de animale, dar toate... copiate! Singurul merit pe care i-l putem recunoaști lui Vasile este acela de a le fi colorat frumos. Est însă prea puțin! Și ca Vasile a procedat și pionieru Bota Ion, din clasa a VI-a, Școala medie din comun Bran, raionul Tg. Mureș. Ionel a avut răbdare să copieze 11 copii pentru un desen, 4 sănii, schiuri o de zăpadă etc. Dar... noi nu-i recunoaștem nici aces merit. Nu putem crede că Ionel n-ar fi fost în star să deseneze singur măcar săniile omul de zăpad să schițeze dealul...

Pionierei Nerița Corina, din clasa a VII-a B, Bai de Arieș, raionul Cîmpeni, vrem să-i punem o si gură întrebare: de ce, pe lîngă frumosul desen r prezentînd un colț de natură, țărani îmbrăcați costume naționale pitorești, ne-a mai trimis încă u mic desen... copiat? Păcat, acesta din urmă a întu necat lumina primului...

În încheiere, amintim numele unora dintre prieteni noștri, care ne-au trimis desene reușite: DASCAL Emilia — Vărnești, Pitești; PURCIL Dorel — Bistriț Cluj; POPESCU Marcel — Moțăței, Calafat; OPR ȘAN Sever — Covasna; ZAHARIA Viorica — Piat Neamț; ORZAN Mihaela — Hunedoara; MOTRIL Olga — Turț, Oaș; WERMESCHER Elena — Sc Mare; CHIPER Victoria — Iernut, Luduș; ROȘU N colae — Mihai Viteazu, Istria; STANCU Pia — L man, Seheș; ANGHEL Octavian — Medgidia; PAN TEA Tedi — Ploiești; RAICHMAN Horia — Gal

Versuri : Teodor BALȘ   Muzica : Ion RADULESCU

ȚARA MEA, GRĂDINA MEA

Cu frunți de granit și codri de brad
Carpații te-ntimpină-n cale ;
Lumini duc izvoarele în vad
Spre noile hidrocentrale.

Tra lalala, lalalala,
Țara mea, grădina mea,
Tra lalala, lalalala,
Te vom înălța !

Pe umeri de stînci brigăzile-au pus
Puternice, mari viaducte ;
Tractoarele-n cîmp belșug au dus,
Livezile-s grele de fructe.

Cetăți de oțel dau țării puteri
Să 'nalțe orașe-n lumină ;
Minerii îi dau cărbuni și fier
Și dale de marmură fină.

O, patrie, tu, pămînt fericit,
Cu plaiuri și ape bogate,
Sub steagul purtat de partid,
Un drum glorios vei străbate !

Maeștrii picturii romînești

Ion Negulici

Reproducem mai sus *„Autoportret"*-ul pictat în 1838, una din lucrările cele mai izbutite ale pictorului romîn *Ion Negulici (1812—1851)*.

Înaintea sa, pictura se mărginea la portrete simple, în care interesau mai mult înfățișarea fizică, bogăția vestimentară. Aceste portrete erau comandate unor pictori străini de familiile de boieri ori de negustori.

O dată cu opera celor trei pictori revoluționari — Ion Negulici, Constantin Daniel Rosenthal și Barbu Iscovescu — pictori care au trăit, au luptat și au murit pentru cauza revoluției de la 1848, arta romînă se înnoiește. Pictura lui Negulici, de pildă, caută să adîncească înțelesul celor înfățișate, să exprime poziția creatorului față de lume și de viață, poziție legată de năzuințele maselor. Din portretele pictate de Neguli[ci] se desprind energia, puterea de luptă, hotărîrea, care devin o pildă [și] un îndemn pentru privitori.

Ion Negulici a fost nevoit mereu să-și întrerupă învățătura din pricina sărăciei. Ia parte activă la pregătirea revoluției din 1848. După înăbușirea ei, este surghiunit și moare în vîrstă de 39 de ani, departe de țară, la Brussa, în Turcia. Portretist, peisagist, pictor de naturi moarte și desenator, Negulici a fost și scriitor și publicist. A scris piese de teatru și nuvele, a tradus cărți din literatura universală, a condus timp de un an gazeta „Curierul Romînesc".

Să privim cu atenție „Autoportret"-ul. Negulici a folosit culori simple într-o armonie sobră, care pun în valoare puterea de convingere a tabloului. Chipul pictorului, accentuat în plină lumină, pe un fond întunecat, apare, în acest portret, într-o atitudine hotărîtă, plină de încredere în viață.

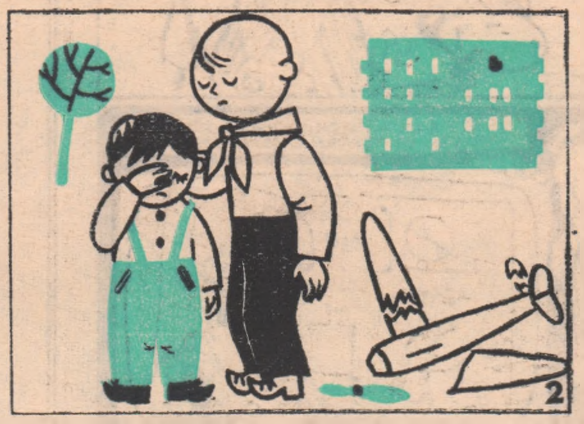
SERVIETA ELEONOREI

– Recenzie în imagini –

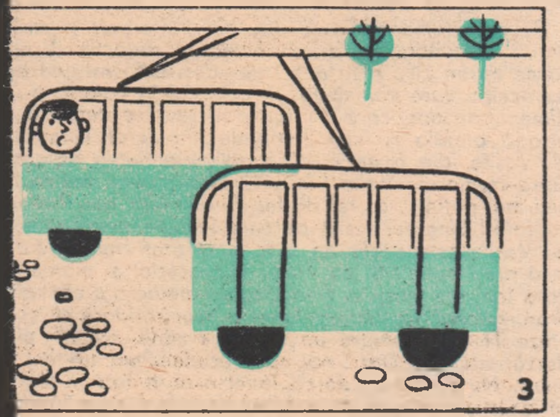
[C]ornel înainta prin pădurea cufundată-n [noa]pte. Jur-împrejur se auzeau zgomote înăbu[șite], copacii se înălțau ca niște umbre uriașe, [amen]ințătoare. Băiatul își simțea picioarele ca [de] plumb.

Deodată a auzit un tropot de cal în urma lui [și] un glas îngrijorat care-l striga.

Pe trotuar, Dutu — încruntat, cu buzele strînse — îl ținea de mînă pe Usu și abia se stăpînea să nu plîngă. Ceata de copii îi înconjurară, fiecare se grăbi să întrebe, să ceară lămuriri, la care Usu abia răspunse întretăiat.

— Avionul... nostru... nu mai e... l-a zdrobit!

[P]e toate traseele se răspîndi știrea că nea [Ma]rdare caută o servietă uitată într-un trolei[buz]. Șoferii se întrebau unii pe alții, mulți nici [nu] știau despre ce servietă era vorba, cui apar[țin]use și ce conținea. Astfel, unul din șoferii de [pe] 81, în dreptul Arcului de triumf, îl salută pe [coll]egul său de pe 82 și-l întrebă, scurt :

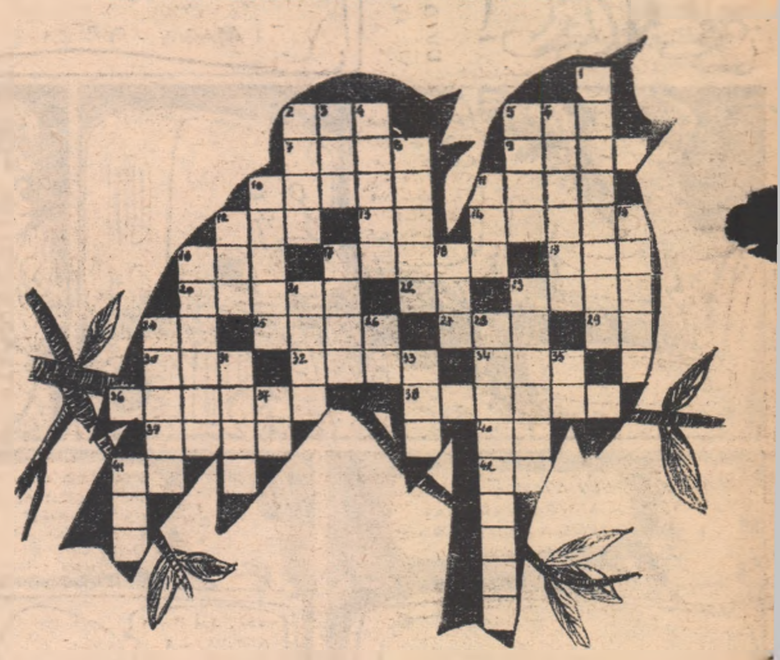
— Nistore, nea Mardare caută o geantă pier[dut]ă! Nu știi de ce?

Toma se ridică, îl prinse pe circiumar de piept și-l răsturnă peste tejghea. Apoi, o luă pe Fănuța de mînă, o purtă pînă la masa lui, scoase un pansament și-i legă rana.

Dragi copii, în imaginile de mai sus sînt cuprinse mici fragmente din volumul de povestiri pentru voi, „Servieta Eleonorei" de Ștefan Luca, volum apărut de curînd în Editura tineretului. Citiți-o și veți afla de ce Cornel pornise noaptea, în pădure, ce s-a întîmplat cu avionul lui Usu, prin ce peripeții a trecut servieta uitată în troleibuz, cum a ajuns Fănuța să scape de hainul circiumar și alte multe întîmplări legate de viața voastră de azi, precum și istorisiri ale copilăriei triste din trecut.

E PRIMĂVARĂ

ORIZONTAL :

2. Vestitor al primăverii care se recomandă cîntîndu-și numele. 5. Apar o dată cu primăvara. 7. Floare de culoare violetă, albă sau galbenă numită și stînjenel. 9. Cîmpul de „bătaie" al tractoarelor. 10. Dup-atîta frig și ceață, iar s-arată ...„spune G. Topîrceanu în poezia *„Primăvara"*. 11. Pictor romîn, autorul tabloului *„Ghiocei"*. 12. Oglinda parcurilor. 13. Gust... particular. 14. Sfidător. 16. Penele mici și moi care acoperă corpul puilor. 17. Readuce sute de mii de tineri pe stadioane și terenuri o dată cu venirea primăverii. 19. Localitate cu un templu celebru în India. 20. Distrat (fig.) 22. Canoe ! 23. Loc de odihnă care se repopulează o dată cu primăvara. 24. Dînșii. 25. Lucrare agricolă de primăvară și toamnă sau pămînt pregătit pentru însămînțările de primăvară. 27. Decalitru (abrev). 29. *Eu* în vechile hrisoave. 30. Înaintea lui... Tolstoi. 32. Floare de culoare albastră sau roșiatică. 34. Primăvara, își părăsește stupul zburînd din floare în floare. 36. Ramuri cu frunzele totdeauna verzi. 28. Loc înverzit și plin de floricele. 39. Primăvara ies la păscut. 40. Notă muzicală. 41. Pornesc pe drumuri de munte o dată cu primăvara ca să se-ntoarcă la toamnă. 42. Cute !

VERTICAL :

1. Li se mai zice și primăvara patriei noastre. 2. Al puilor de păsări au.., caș. 3. Trăiască ! 4. Cum cîntă păsărelele. 5. Înfrunzesc și înfloresc primăvara. 6. Un nou stat independent din Africa. 8. Primăvara ! 10. „Florăreasa" lui Luchian. 11. Document. 12. Pronume personal. 15. Alt vestitor al primăverii. 16. Îi transplantează pionierii primăvara pe marginea șoselelor. 17. Ciulini. 18. Fruct. 21. Primăvara își părăsesc bîrlogul în care au hibernat. 23. Cade din abundență primăvara. 24. Se bucură în fiecare an și de o vacanță de primăvară. 26. Suspect ! 28. Filozof grec, cel mai mare gînditor al antichității. 33. Se umflă primăvara cînd zăpada se topește brusc 35. Firicel de floare-albastră. 37. Particulă de negație. 41. Generatoare de... pui.

M. PATRAȘCU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București Piața „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii"   40631